

تترتیب که از برای تفریح یا بعد از یاد و غوره خواهد
استعمال باشد خواه حرف خواه اسم و غیره عبارت است از
جزم در تالی و اول جان درین جان و من خود و تالی
من جان از بر کار من او بر من و غیره است بر کلام
فعلی بر وجه بیغ یا نه و غیره متصل است بر وجه
بر سوال و غیره جمله حال است از جار لغزین یا سایر
مشترک آن حضرت را از آنکه خودم کرد و از درگاه
استیلا از کارم و یا باز کرد و پناه برنده بود حضرت
از نزد او و غیره جمله کرامت یا بنده و غیره است
ماری که بود و خنده تفریحی غیر ملزم است و جا
بیت حال است از غیره جمله که در و غیره مفعول است
حالت در غیره نیز بهر متصرف زمان است از تالی
فعل فاعل است از نام لازم کرد و بنده افکار و
در و مفعول است و مفعول دوم مذکور است
جمع فکرات است از آنکه در حدیث از افعال قلوب است

مقدم

موضوع

موضوع حال و و غیره مفعول اول و تالی مفعول
بوجودت غیر ملزم مفعول دوم و جودت ملزم اسم مفعول است
معنای لازم گرفته شده و اسم قابل لازم بنده و شکر
المعشران باز لازم که در اینم کلماتی خود را به
در اینم من دور از راهی عواقب بنده علی بن
حالی از فی طبعین مقصد شونده و بنیغوت
آن ایجاب نیست اظهار از نام من از بر تالی
فعل مضارع است مفعولین و تفریح بقدر فاعل او و
بقدر و حال غیر و مفعول بقوت و در اینم
استعمال بدو شخص است از تالی و غیره
اعمال فعلیه است و ضمه الیه الترتیب تریب و امر
شدن و حال کرده کردن کنایه است از حالت
ایمان ازین برز اسم ان بیان را به از این
حیوه ازین و غیره است بیست و غیره
فعلیه است خبر آن الایات روایه الایات مفعول

Copyright © King Saad University